

מגילת אסתר

בשנת ג' שכ"ז (11 שנה קודם החורבן) בא הצורר נבוכדנצר מלך בבל לקחת את יהויכין מלך יהודה לגלות ועמו כמה מחשובי עם ישראל והיה שם גם "מרדכי הצדיק", (נקרא "איש יהודי" ע"ש הגלות יהויכין מלך יהודה).

בשנת ג' של"ח בא נבוכדנצר וחרב את ירושלים ולקח שאר היהודים לגלות ונשאר בארץ ישראל ירמיהו הנביא ומעט משארית הפליטה. בערך 50 שנה אחר החורבן נתבטל מלכות בבל ועברו לדריוש מלך מדי ולכורש מלך פרס (חתן דריוש) אוהבים זה את זה, אחר שנה שמת דריוש המליכו (בני דריוש) את כורש גם על ארץ מדי. כורש מלך כשר היה ונתן אז רשות לישראל לבנות את ביהמ"ק.

אחר שמת כורש לא היה מי שימליך על פרס ומדי ובא אחשורוש מעצמו שהיה בעצם מנקה הסוסים של בלשאצר מלך בבל "ולהרמב"ם הי' מנקה אשפתות של בלשאצר", והמליך את עצמו עי"ז שנשא את ושתי שהיתה מיוחסת (בת בלשאצר בנו של אויל מרווד בנו של נבוכדנצר) נכדת נבוכדנצר. ושילם הרבה כסף להשיג המלוכה, וכשמלך אחשורוש שלחו שונאי ישראל כתב שטנא שלא יתן רשות לבנות והם עשרת בני המן והמן שהי' גם מחיילות נבוכדנצר בעת אשר החריבו הבית. והכל בעצת ושתי המרשעת ושבעת שרי פרס ומדי.

כל מקום שנא' "מלך אחשורוש", באחשורוש הכתוב מדבר, וכל מקום שנא' "מלך" סתם משמש לקודש וחול. (מדרש רבה)
אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

בשנת ג' שכ"ז (11 שנה קודם החורבן) בא הצורר נבוכדנצר מלך בבל לקחת את יהויכין מלך יהודה לגלות ועמו כמה מחשובי עם ישראל והיה שם גם "מרדכי הצדיק", (נקרא "איש יהודי" ע"ש הגלות יהויכין מלך יהודה).

בשנת ג' של"ח בא נבוכדנצר וחרב את ירושלים ולקח שאר היהודים לגלות ונשאר בארץ ישראל ירמיהו הנביא ומעט משארית הפליטה. בערך 50 שנה אחר החורבן נתבטל מלכות בבל ועברו לדריוש מלך מדי ולכורש מלך פרס (חתן דריוש) אוהבים זה את זה, אחר שנה שמת דריוש המליכו (בני דריוש) את כורש גם על ארץ מדי. כורש מלך כשר היה ונתן אז רשות לישראל לבנות את ביהמ"ק.

אחר שמת כורש לא היה מי שימליך על פרס ומדי ובא אחשורוש מעצמו שהיה בעצם מנקה הסוסים של בלשאצר מלך בבל "ולהרמב"ם הי' מנקה אשפתות של בלשאצר", והמליך את עצמו עי"ז שנשא את ושתי שהיתה מיוחסת (בת בלשאצר בנו של אויל מרווד בנו של נבוכדנצר) נכדת נבוכדנצר. ושילם הרבה כסף להשיג המלוכה, וכשמלך אחשורוש שלחו שונאי ישראל כתב שטנא שלא יתן רשות לבנות והם עשרת בני המן והמן שהי' גם מחיילות נבוכדנצר בעת אשר החריבו הבית. והכל בעצת ושתי המרשעת ושבעת שרי פרס ומדי.

כל מקום שנא' "מלך אחשורוש", באחשורוש הכתוב מדבר, וכל מקום שנא' "מלך" סתם משמש לקודש וחול. (מדרש רבה)
אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

אחשורוש שונא ישראל יותר מהמן. (מדרש רבה פרק ז')

מרודך יירש את כל זה מה עשה נטל ספינות גדולות מלאים עם כל החפצים והטמינים תחת הארץ סמוך לנהר פרת ומשך את הנהר עליהם, וביום שכורש גזר שיבנה ביהמ"ק גילה אותן הקב"ה וזכה כורש בהן, ואח"כ ירש אחשוורוש את מלוכת כורש.

חודש א' - הראה אוצרות כסף.

חודש ב' - הסביר השלוחים שבאים מכל מדינות מלכותו.

חודש ג' - הראה המתנות שהשלוחים מביאים אותו.

חודש ד' - הראה הכתבי ידות שירש מהמלכים שלפניו.

חודש ה' - הראה הכלי זהב וביניהם כלים מביהמ"ק.

חודש ו' - הראה האוצר של המסים שהמדינות נותנים לו.

חודש ז' - הראה אוצרות כסף.

בני ישראל, ורצה לענש את היהודים גם בעוה"ב שלא יזכו לגן עדן ולאבד את הנשמות שלהם. אלו הימים שבין ר"ה ליוה"כ זמנים שישראל עוסקים בתשובה שהקב"ה ימחול עונותיהם ודוקא אז עשה הסעודה בשביל ישראל שיהי הקטרוג יותר גדול.

פני היהודים שנתעצבו שנזכר להם הימים של ביהמ"ק, מיד פשט כדי שלא לערבב המשתה ושלא ילכו מהמשתה.

שונה מאותו הכוס, רק מכוס חדש

הביא כליו וכלי ביהמ"ק ונמצאו נאים ויפין מכליו, כל זמן שהיו כלי ביהמ"ק מביטין בכליו היו כלי ונעשין כעופרת.

(מדרש רבה)

שהוא זקן ממנו י' שנים, לבן מ' נתנו יין שהוא בן נ' וכדו'.

שאלו הבאים לסעודת המלך הי' נותנים כוס גדול מאד והי' צריכים לשתות כל הכוס, וכמה פעמים הי' נותנים שוחד להמשרתים שלא יצטרכו לשתות כל הכוס. אבל בסעודה זו לא

הי' באונס.

ועוד כיוון הרשע שלא יאנס, מפני שרצה הרשע שיהי' העבירה ברצון ולא באונס שלא יהי' יכולים לבא בטענה שהי' באונס ואונס רחמנא פטרי', רק בדוקא שיעשו העבירות ברצון עצמם, ומתחילה הקפיד לתת להם בישול ישראל ויין ע"י משרתי ישראל שלא יהי' יין נסך, ואח"כ ברצון עצמם נתמשכו לידי העבירות ר"ל, וכל זה ידע מרדכי ונתכוין להצילם.

היו בסעודתו של אותו הרשע ונכשלו בזנות ובישול עכו"ם ויין נסך, באמצע הסעודה שואל המלך את היהודים האם לעתיד לבא יתן הקב"ה ג"כ סעודה כזה, והם אמרו על הסעודה של לעתיד לבא כתיב עין לא ראתה שסעודה זו לא הי' מעולם, ואם כסעודה זו הוא עושה לנו אנו אומרים לו כבר אכלנוה על שלחנו של אחשוורוש.

על ביטול בנין ביהמ"ק שהי' בעצתה. וגם היא רצתה להחטיא הנשים

להקב"ה יום שישראל אוכלין ושותין ועוסקין בדברי תורה וכאן נהנין מסעודתו של אותו הרשע

המלכה וקוראה לה ושתי קודם, שזה שאתה מלכה רק טפל ואין אתה חשוב ממני.

בעבירה של זנות, מפני שהקב"ה שונא זימה

שעבדה בבנות ישראל בשבת.

מבזה ושתי את המלך לפני כל, תגידו לו שאני המלכה ואח"כ ושתי ואני יותר חשוב ממך, ולא נעשית מלך אלא בשבילי ותזכירי לו שאני זוכר כשהי' מנקה את הסיסים, ומפני איזה חוצפה הוא קורא לי ושתי המלכה, והוא יבא כאן ואין אני צריך לבא לו.

שרצו להגביה את ושתי ולנושאה בדרך בזיון.

יששכר כדכ' ומבני יששכר יודעי עתים, ואמרו בחכמה (כמו המעשה של הבאבובער רב די הענט טוט מיר וויי, המשל של הלייב שהי' רעב ורצה לטרוף חיות)

אין לנו האורים והתומים לפסוק ולדון דיני נפשות, תשלח החכמים מעמון ומואב.

למועד להאריך בענין ואין כאן המקום. (וגם י' בני המן היו בעצה ואי"ה עוד חזון לבטל בנין בית המקדש ובא כאן העונש שלהם שאחר כשוך חמת המלך הרג את כלם חוץ ממוכן.)

קופץ בראש שממוכן הי' מהשרים הקטנים כסדר היושבים ראשונה במלכות. שכל השרים לא רצו להשיב במצב כזה מספק הנ"ל.

מחלוקת י"א זה המן והטעם שדיבר סרה על ושתי מפני שושתי לא הזמינה זרש אשתו להסעודה, וזרש הי' אומר להמן לו היית שר חשוב היו גם מזמינים לי להסעודה, ועוד טעם שהיתה נותנת לו מכת רצח ומזלזל בו כעבד, ועוד טעם שרצה המן שבתו ישא המלך. וי"א זה דניאל וקצף על ושתי שהיא נתנה העצה לבטל בנין הביהמ"ק (מדרש רבה)

היינו פמלי' של מעלה, שבלי גזירה זו לא הי' יכול להיות הנס פורים, כי כששלח המן לכל הארצות להשמיד להרוג וכו' היו רוצים הגויים להרוג את היהודים מיד ולא להמתין עד י"ג אדר, אך כיון שראו שהמלך אחשורוש אינו מלך בעל שכל רק טיפש ונער ששלח מלפני הרבה שנים גזירה שכל איש יהי' שורר בביתו, וקודם גזירתו נמי האיש השורר בביתו משום כן התפחדו ממנו שהוא יכול לעשות הכל, וגם אז הי' לו חרטה שהרג את ושתי.

...
שרות פרוס ומדי והרגם על אשר הניחו להרוג את המלכה, ולמה לא הרג את ממוכן הלא היא נתנה העצה, ומתרץ המהר"ל דלפי החשבון אינו פשוט רק הי' מן השמים שלפי דעה שהי' דניאל לא בא לו העונש של מיתה שהוא לא ביטל את בנין המקדש, ולפי דעה שזה המן לא רצה הקב"ה שיקבל את העונש בחשאי רק גידלו עד מאד ואח"כ השפילו עד הארץ שיקבל העונש ביתר שאת ויתר עז.

שבאה הי' מסתכל אם היא בדוגמה כמותה
הוא %3/4 - 4/4 = 1/4

אחשורוש יהי' בשושן מפני איש יהודי זה שהי' בשושן הבירה. יהונתן ואחיעזר הי' חברים של דוד המלך ע"ה בשעה שברח דוד מפני אבשלום בנו הי' השני חברים באים כסדר לדוד להגיד הסודות של אבשלום, נתגלה זאת לעבדי אבשלום ורדפו אחריהם עד שבאו לאשת שמעי והיא הטמינם בבורה וישבה על הבור וכשבאו עבדי אבשלום לא מצאום, בשכר זאת זכה לנכד מרדכי הצדיק.

כולם נאמרו על גדלותו של מרדכי, בן שהאיר עיניהם של ישראל בתפלתו.

הקב"ה שומע ומקבל תפלתו, הוא הגבר אשר קילל דוד בשעה שברח מאבשלום בנו, ויואב שר צבאו רצה להרגו ולא נתן דוד רשות וגם צוה לשלמה בנו שלא יהרגו אע"פ שהי' חייב מיתה מפני שראה ברוה"ק שמרדכי הצדיק יהי' לעזרה בימי המן.

שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו.
מפני זה נקרא איש יהודי

במדרש שאסתר היתה אשה זקנה של 75 שנה כשהביאה אותה לבית המלכות, ועדיין עמדה ביפיה, ורמז לזה שהדסה בגי' 74 ועוד שנה של ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בבשמים, בגמ' אי' אסתר ירקרוקת היתה וחוט של חסד משוך עליה.

כדי לא להצטרך לבא אל המלך אבל אחר ד' שנים אמר אחשורוש שא"א שלא יהי' בכל המדינה מלכה יפה בעבורו לפיכך גזר המלך ונתן דת שמי שלא יבא אל המלך אחת דתו להמית.

יותר מושתי.
אביחיל ויאיר אבי מרדכי אחים היו.

הכל לכבודה של אסתר שתגיד את מולדתה.

כסדר היה אחשורוש מדבר אל אסתר שתגיד את מולדתה, וגם עשה דברים לכבודה "והנחה למדינות עשה" לכבודה ואעפ"כ לא הגידה, ואמרה אסתר לאחשורוש שכל המלכים מקודם היו להם מייעצים מישראל נבוכדנצר ובלשאצר היו להם דניאל וכורש הי' לו זורובבל יושבים בשער המלך ולמה אין לך יועץ כמוהם שיגידו לך לברר את מולדתי, ושאלה מי מעם ישראל אפשר להשיב, ואמרה הלא מרדכי היהודי מסנהדרין הי',

